

учебная работа, методическая работа, воспитательная и научно-исследовательская работа. В каждом модуле выделяется система заданий, которые должны выполнить магистранты.

Ключевые слова: педагогическая практика, магистрант, профессиональная подготовка, учебно-профессиональный процесс.

Belan T. G., Nosovets N. M. Pedagogical practice as mean of professional preparation of masters.

The article describes the pedagogical teaching practice as a form of educational process of masters of the specialty "Technology Education". It is said that pedagogical practice is an integral part of the educational process of a higher educational institution and ensures the correlation of theoretical and practical sides of professional training of masters. It analyses main the tasks that are given masters to solve during the period of the pedagogical practice. It presents four modules of the pedagogical practice: teaching activities, methodological activities, educational activities and research activities. Each module deals with a number of tasks that must be done by the masters during pedagogical practice. It also comments on the requirements how to present the reporting documentation after the pedagogical practice. It describes the criterias of masters' evaluation and the distribution of scores according to masters' activities during the pedagogical practice.

Keywords: pedagogical practice, master, professional training, educational process.

УДК 37.041-057.875: 004

Бобровська І. С., Гриценко Л. О.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ГРАФІЧНИХ ДИСЦИПЛІН З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Сучасному суспільству, що динамічно розвивається, потрібні освічені, конкурентоспроможні фахівці, які здатні самостійно освоювати та використовувати нові технології. У статті окреслене поняття "самостійність студентів", визначені його зміст і структура; проаналізовані методи формування самостійності студентів та узагальнений досвід її формування під час аудиторних занять та самостійної роботи при вивченні графічних дисциплін засобами інформаційно-комунікаційних технологій.

Ключові слова: самостійність студентів, графічні дисципліни, інформаційно-комунікаційні технології, методи формування самостійності студентів.

Сучасному суспільству, що динамічно розвивається, потрібні освічені, конкурентоспроможні фахівці, які здатні самостійно освоювати та використовувати нові технології. Тому у процесі підготовки фахівців підвищується значимість самостійної діяльності студентської молоді, як форми навчання, покликаної забезпечувати необхідний досвід роботи з інформаційно-комунікаційними технологіями, які формують навички самоосвіти, самовдосконалення та подальшого професійного зростання.

Навчання графічних дисциплін забезпечує широкі можливості для інтелектуального розвитку особистості, у першу чергу розвитку просторового та логічного мислення, просторових уявлень, графічної культури, формує вміння встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, обґрунтовувати, моделювати, конструювати тощо. Зміст курсів з нарисної геометрії, креслення, інженерної та комп'ютерної графіки, а також набуті графічні уміння і навички є основою вивчення графічних дисциплін.

Велику увагу вдосконаленню традиційних методів навчання графічних дисциплін приділяв В. Сидоренко [7], який ставив на перший план фундаменталізацію освіти на основі фундаментальних знань, які забезпечують мобільність і адаптивність до динамічних умов ринку праці, і з цим неможливо не погодитись.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення невирішених частин загальної проблеми,

котрим присвячується означена стаття. Період навчання студента у ВНЗ є найбільш активним етапом становлення його активної професійної позиції, основи якої закладаються й реалізуються у рамках його самостійної роботи з урахуванням вимог до рівня загальнокультурної і спеціальної підготовки випускників вузів, зміною загальноосвітніх парадигм, підготовкою майбутніх фахівців до професійного, компетентного входження в ринок праці з міцно сформованими потребами у постійній професійній самоосвіті та саморозвитку.

Про актуальність цієї проблеми свідчать наукові пошуки в галузях педагогіки та психології. Здатність людини самостійно визначати свої життєві орієнтири є пріоритетним напрямом досліджень психологів (К. Абульханової-Славської, Г. Костюка, О. Леонтєва, В. Моляко, Я. Пономарьова). У педагогічній літературі самостійність розглядається в контексті з поняттями самостійна робота, самостійна діяльність, самоорганізація, самоосвіта, самовиховання (А. Кочетов, І. Лернер, М. Скаткін, О. Савченко, В. Сластьонін, М. Махмутов).

Використання засобів інформаційно-комунікаційних технологій у навчально-виховному процесі розглядається в роботах В. Беспалько, В. Бикова, Н. Бойко, Б. Гершунського, Р. Гуревича, В. Краснопольського, О. Романишина, С. Скуратівської, Д. Соєр, Р. Шенк та інших; дидактичним та психолого-педагогічним проблемам використання інформаційних технологій у графічній підготовці присвячені праці В. Бойко, А. Верхоли, І. Воронцової, І. Голіяд, О. Джеджули, Д. Кільдерова, М. Козяра, Г. Райковської, В. Рукавішнікова, В. Нілової, В. Сидоренка, Т. Чемоданової, М. Юсупової та інших. Проте, незважаючи на значну кількість досліджень у цій області, проблема розкриття потенціалу інформаційно-комунікаційних технологій у процесі формування самостійності студентів у змісті графічної підготовки залишається актуальною.

Необхідність пошуку нових підходів щодо організації самостійної роботи студентів у сучасних умовах, де інформаційні технології є невід'ємною частиною навчального процесу, а допомога і контроль з боку викладача не пригнічуватимуть ініціативи студента, а привчатимуть його самостійно вирішувати питання організації, планування, контролю за своєю навчальною діяльністю, виховуючи самостійність як особисту рису характеру, пов'язана з розв'язанням таких протиріч: між динамічним розвитком інформаційних технологій, засобів дидактичного супроводу та збереженням традиційних моделей навчання; між потребами в опануванні способів моделювання навчання з застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій і відсутністю реалізації процесів системних технологій.

Формування **цілей** статті (постановка завдання). Актуальність розв'язання цих протиріч визначає предмет та мету нашого дослідження – проблеми формування самостійності студентів при вивченні графічних дисциплін; визначення ефективних методів її організації засобами інформаційно-комунікаційних технологій з урахуванням сучасних вимог та умов суспільства; розкриття умов та методів ефективної організації самостійної роботи студентів як цілісної системи освітнього середовища.

Новою парадигмою освіти визначається якісно новий етап удосконалення самостійної роботи студентів у навчально-виховному процесі.

За визначенням Н. Бойко, “самостійна робота – це складне багатомірне педагогічне явище, яке включає систему взаємопов'язаних структурних і функціональних компонентів, що утворюють цілісну єдність, підпорядковану цілям виховання, освіти і розвитку в умовах її опосередкованого управління та самоуправління” [1, с. 14]. Така цілеспрямована сукупність дій студента під керівництвом викладача на основі використання засобів супроводу навчального процесу передбачає самостійність – можливість здійснювати самостійну роботу на основі формування якостей рефлексивного керування.

Самостійність студентів багато в чому залежать від рівня їхньої інформаційної культури, а саме від умінь самостійно здобувати нову інформацію, аналізувати і

використовувати інформаційний потенціал для орієнтації у провідних концепціях і теоріях, щоб на їхній основі формувати власне мислення в процесі освітньої й наукової діяльності (М. Айзенберг, Г. Воробйова, І. Геллера, Н. Гендіна, М. Жалдак, Н. Морзе, Л. Макаренко, Є. Полат, Л. Савенкова, С. Яшанова).

У контексті сучасної системи навчання графічних дисциплін самостійна робота домінує серед інших видів навчальної діяльності студентів після практичної підготовки (засвоюється 15% інформації, що сприймається на слух, 65% – на слух і зір навчального програмового матеріалу) та дозволяє розглядати накопичувані знання як об'єкт власної діяльності студента.

Якщо навчальний матеріал опрацьовується власноручно, самостійно (індивідуально) виконується завдання від його постановки до аналізу отриманих результатів, то засвоюється не менше 90 відсотків інформації [4]. Саме тому вища школа поступово, але неухильно переходить від передачі інформації до керівництва навчально-пізнавальною діяльністю, формування у студентів навичок самостійної творчої роботи.

Під поняттям “самостійність студента” ми розуміємо інтегративну якість особистості, яка визначає її можливості здійснювати самостійну роботу на основі формування якостей рефлексивного керування, що забезпечує її професійне зростання та інтелектуальний розвиток через формування системи мотивів активної самоосвітньої діяльності, дослідницького стилю організації самостійного навчально-пізнавального процесу.

Рівень розвитку самостійності залежить від умов, у яких розвивається особистість, характеру її стосунків з довкіллям. Для ефективного функціонування технології формування самостійності студентів Л. Качалова, Д. Качалов, А. Качалов виявили такі психолого-педагогічні умови [2]:

- залучення студентів до різноманітних форм та видів творчої діяльності, яке передбачає, що студенти включені у навчально-пізнавальну діяльність, пов'язану з творчими пошуками та створенням творчого результату;

- збагачення змісту освіти прийомами та методами, які мають вплив на мотиваційну, вольову, емоційну та діяльнісну сфери особистості: рефлексивно-стимулюючі, мотиваційно-стимулюючі, діяльнісно-організаційні;

- включення до навчально-пізнавального процесу творчих завдань, які формують творчу самостійність студентів: завдання на рефлексивну здогадку, творчу інтерпретацію тощо.

Аналіз літератури та узагальнення досвіду роботи дають змогу виділити дидактичні можливості в процесі формування самостійності студентів при вивченні графічних дисциплін, а саме:

- забезпечення гнучкості навчального процесу за допомогою варіативності;

- зміни змісту і методів навчання, форм організації навчальних занять, поєднання різних методик навчання для студентів різного рівня підготовки;

- варіювання складності та об'єму розрахунково-графічних завдань, темпу їх виконання;

- активізація навчально-пізнавальної діяльності студентів за рахунок моделювання якісно нового типу візуалізації навчального матеріалу, як реальних, так і віртуальних об'єктів, процесів та явищ;

- посилення мотивації і пізнавального інтересу студентів у навчанні за рахунок інтерактивних методів навчання, можливості індивідуалізації та диференціації навчання;

- якісні зміни контролю графічної діяльності навчальними програмними засобами (здійснення контролю з діагностикою, зворотнім зв'язком і оцінюванням етапів, надання контролю характеристик систематичності й об'єктивності);

- реалізація технічних можливостей інформаційно-комунікаційних технологій, здійснення педагогічної корекції і безперервного зворотного спілкування та зв'язку [6].

Не треба забувати, що діяльність людини багатогранна і тому треба формувати

самостійність людини в цілому, у всіх її проявах. Можна виділити такі грані розвитку самостійності:

1) самостійність мислення проявляється при розгляді суті явищ (подій, процесів) і веде до формування переконань; з нею тісно пов'язана і самостійність у використанні навичок і вмінь, прийомів графічної діяльності, методів пізнання;

2) самостійність характеру, поведінка особистості, яка виражається в умінні виконувати певну діяльність у відповідності зі своїми поглядами, в тому чи іншому відношенні до навколишнього;

3) самостійність поштовху до діяльності, її мотивів; для неї важливі прояви інтересу, ініціативи, творчості;

4) самостійність у практичній діяльності.

У самоосвітній діяльності (і не тільки для студента) джерелом інформації і порадиником є книга, що засвідчує і латинське прислів'я: "Книжки – друзі, книжки – вчителі". Але у сучасних умовах інформатизації суспільства та оновленої педагогічної системи проблема самостійності виходить на якісно новий рівень: на сучасному етапі книгу замінили інші джерела інформації, такі як інформаційно-комунікаційні технології, а студенти є "жителями" соціальних мереж, Інтернет-простору, віртуального комп'ютерного світу.

До сучасних інформаційно-комунікаційних технологій належать Інтернет-технології, мультимедійні програмні засоби, офісне та спеціалізоване програмне забезпечення, електронні навчальні посібники та підручники, системи комп'ютерного супроводу навчання [3].

Аналіз досліджень з проблеми використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні студентів дає підстави визначити основні напрями активного їх застосування у процесі формування самоосвіти студентів при вивченні графічних дисциплін: розширення можливостей підвищення якості графічної грамотності, відкриття нових можливостей розвитку просторового та логічного мислення студентів [І. Голяд, О. Джеджула, Д. Кільдеров, М. Козяр, М. Юсупова, Г. Райковська, В. Сидоренко та ін.], підбір індивідуальних способів отримання знань шляхом самостійної роботи за допомогою інформаційно-комп'ютерних технологій, як фактора зближення сфери освіти з реальним світом [Г. Бордовський, І. Горбунова, А. Кондратьєв], поєднуючи традиційні та сучасні методи навчання, що сприяє створенню єдиного освітнього інформаційного середовища [Р. Гуревич, Є. Полат, В. Смірнов]. Учені зазначають, що засоби інформаційно-комунікаційних технологій покращують можливості подання навчальної інформації: підсилюють мотивацію навчання, пізнавальну активність та самостійність учнів; розширюють варіативність навчальних задач; дозволяють якісно змінити процедуру контролю навчальних досягнень студентів, забезпечуючи при цьому гнучкість управління навчальним процесом.

Учені-педагоги Р. Гуревич та С. Подолянчук зазначають, що сучасний рівень інформаційно-комунікаційних технологій передбачає активну роль викладача у створенні педагогічних програмних засобів. У багатьох випадках вкрай бажаним є те, щоб розроблені програми, крім реалізації своїх безпосередніх функцій, мали б ще й ознаки інструментальних систем, тобто давали змогу викладачеві брати безпосередню участь у конструюванні програмних систем навчального призначення без додаткового залучення інших фахівців.

Інтерактивність гіпермедійних, гіпертекстових і мультимедійних технологій та аналіз досвіду використання комп'ютера дозволяють виокремити основні функції інформаційно-комунікаційних технологій при вивченні графічних дисциплін:

– навчальна: реалізація принципу наочності, диференціації та індивідуалізації навчання, реалізація змісту технологічної та професійної освіти в сучасних інформаційних умовах, використання інноваційних методів, оптимізація процесу навчання основам графічної грамотності;

– мотиваційно-емоційна: створення стійкого пізнавального інтересу, зацікавленості не тільки змістом навчання, а й способом здобуття знань, формування позитивного ставлення до навчання, виховання графічної культури особистості;

– особистісного розвитку: розвиток і виховання навичок та здібностей, що мають вирішальне значення для сучасної та майбутньої діяльності майбутніх фахівців, наприклад: розвиток та вдосконалення графічних компетентностей та комунікативних здібностей студентів, розвиток та вдосконалення умінь працювати в групі, планувати діяльність, презентувати результати досліджень тощо;

– менеджменту: управління навчальною інформацією та навчальною діяльністю студентів.

Засобом ефективного формування самостійності студентів при вивченні графічних дисциплін стають електронні навчальні посібники, основою яких є сукупність засобів і методів створення педагогічних умов роботи на основі комп'ютерної техніки, засобів телекомунікаційного зв'язку й інтерактивного програмного продукту, які моделюють майже всі функції педагога з обробки інформації, організації контролю і управління пізнавальною діяльністю [5]. При цьому забезпечується доступний виклад навчального матеріалу підвищеної складності, обумовленої складністю змісту освітніх галузей вищої освіти, абстрагуванням, ідеалізацією об'єктів і явищ, що вивчаються, різноманіттям реальних систем і режимів їх існування і функціонування. Також забезпечується відображення великого обсягу графічних понять, високого ступеня їх логічного взаємозв'язку і високого рівня ієрархічності системи графічних понять.

Використання електронного навчального посібника дозволяє доступно і наочно викласти матеріал у відповідності з навчальною і робочою програмами з активізацією уваги студентів; скоротити часові витрати, пов'язані з побудовою на дошці креслень, наочних зображень, представленням ілюстрацій, з організацією і демонстрацією досліджень; забезпечити студентів електронним конспектом, що дає змогу самостійно ознайомитися зі змістом занять і підготувати перелік питань, що виникли.

Підготовка навчально-методичних матеріалів для створення електронного навчального посібника значно відрізняється від традиційної. По-перше готується сценарій підручника, де передбачається використання тексту, малюнків, слайдів, гіпертексту з посиланням на інший матеріал та навігації. По-друге, електронний посібник має інтерактивний характер, коли його сценарій може бути змінений залежно від попиту користувача та змін програмного матеріалу.

Образне сприйняття матеріалу забезпечує знаходження спільної мови між програмою, що вивчається, і студентом, що навчається. Студент за допомогою гіперпосилання за особистою ініціативою або за адаптивною підказкою звертається до додаткового теоретичного матеріалу, переліку основної та додаткової літератури, блоку тренінгового контролю.

Кожний модуль підсистеми “студент” електронного посібника, який працює в режимі тільки відображення даних, складається із вступу, ключових моментів, переліку тем, через внутрішні зв'язки можна увійти у кожну тему, де розташовано глосарій, який дає змогу студенту знайти певне графічне поняття, і перелік питань теми (питання містять основні теоретичні аспекти), а також звернутися до будь-якого модуля.

Підсистема “викладач” складається з підмодулів тестів, створення глосарію, додаткових електронних посилань, додаткових питань тощо, тобто він може поповнювати або виправляти як теоретичні викладки матеріалу, так і тренінгові підмодулі.

Загальне меню розділів може бути викликано з головної сторінки. Вхід до структурних частин розділів можливий тільки з цього меню. Розділи в свою чергу мають власні меню для тем, які до них включено. Переміщення між сторінками здійснюється в межах теми. Після кожної теми наведено контрольні завдання та запитання, які супроводжуються гіперпосиланнями до текстової частини, що дозволяє скоротити час

пошуку відповіді.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Узагальнення педагогічного досвіду та результати дослідження стали підтвердженням висунутого припущення про те, що ефективність формування самоосвіти студентів при вивченні графічних дисциплін підвищиться, якщо в систему організації самостійної роботи будуть включені інформаційно-комунікаційні технології, які дозволять скоротити час на отримання нових знань та зробити даний процес бажаним і цікавим. Перспективи подальших досліджень вбачаємо в розкритті проблем, пов'язаних із формуванням самостійності студентів в умовах дистанційного навчання.

Використана література:

1. *Бойко Н. І.* Організація самостійної роботи студентів вищих навчальних закладів в умовах застосування інформаційно-комунікаційних технологій : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Н. І. Бойко. – Київ : Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, 2008. – 24 с.
2. *Галета Я. В.* Формування пізнавальної самостійності студентів економічного коледжу засобами інформаційних технологій : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Я. В. Галета. – Кіровоград : Кіровоград. держ. пед. ун-т ім. В. Винниченка, 2005. – 225 с.
3. *Кадемія М. Ю.* Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі : навчальний посібник / М. Ю. Кадемія, І. Ю. Шахіна. – Вінниця : ТОВ “Планер”, 2011. – 220 с.
4. *Козаков В. А.* Самостійна робота студентів як дидактична проблема / В. А. Козаков. – К. : НМК ВО, 1990.
5. *Королев Д. А.* Области применения электронных учебников в учебном процесс / Д. А. Королев // Информационные технологии в менеджменте качества и инновационном менеджменте. – 2002. – № 4. – С. 45.
6. *Серета В. Ю.* Роль модульного навчання в організації самостійної роботи студентів-першокурсників з вищої математики / В. Ю. Серета // Проблеми вищої школи : науково-методичний збірник, вип. 81. – К. : Вища шк., 1994. – С. 29-32.
7. *Сидоренко В. К.* Фундаменталізація професійної підготовки як один із пріоритетних напрямів розвитку вищої освіти в Україні / В. Сидоренко, С. Білевич // Вища освіта України. – 2004. – № 3. – С. 35-41.

References:

1. *Boiko N. I.* Orhanizatsiia samostiinoi roboty studentiv vyshchyykh navchalnykh zakladiv v umovakh zastosuvannya informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii : Avtoreferat dys. kand. ped. nauk : 13.00.04 / N. I. Boiko. – Kyiv : Natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni M.P. Drahomanova, 2008. – 24 s.
2. *Haleta Ya. V.* Formuvannya piznavalnoi samostiinosti studentiv ekonomichnoho koledzhu zasobamy informatsiinykh tekhnolohii : Dys. kand. ped. nauk : 13.00.04 / Ya. V. Haleta. – Kirovohrad : Kirovohrad. derzh. ped. un-t im. V. Vynnychenka, 2005. – 225 s.
3. *Kademiia M. Iu.* Informatsiino-komunikatsiini tekhnolohii v navchalnomu protsesi : Navchalnyi posibnyk / M. Iu. Kademiia, I. Iu. Shakhina. – Vinnytsia : TOV “Planer”, 2011. – 220 s.
4. *Kozakov V. A.* Samostiina robota studentiv yak dydaktychna problema / V. A. Kozakov. – K. : NMK VO, 1990.
5. *Korolev D. A.* Oblasti primeneniya elektronnykh uchebnikov v uchebnom protsess / D. A. Korolev // Informatsionnye tekhnologii v menedzhmente kachestva i innovatsionnom menedzhmente. – 2002. – № 4. – S. 45.
6. *Sereda V. Yu.* Rol modulnogo navchannya v organizatsii samostiinoi roboti studentiv-pershokursnikov z vishchoi matematiki / V. Yu. Sereda // Problemi vishchoi shkoli : Naukovo-metodichnyi zbirnik, vip. 81. – K. : Vishcha shk., 1994. – S. 29-32.
7. *Sydorenko V. K.* Fundamentalizatsiia profesiinoi pidhotovky yak odyin iz priorytetnykh napriamiv rozvytku vyshchoi osvity v Ukraini / V. Sydorenko, S. Bilevych // Vyshcha osvita Ukrainy. – 2004. – № 3. – S. 35-41.

Бобровська І. С., Гриценко Л. А. *Организация самостоятельной работы студентов при изучении графических дисциплин с использованием средств информационно-коммуникационных технологий.*

Современному обществу, которое динамически развивается, нужны образованные, конкурентоспособные специалисты, которые способны самостоятельно осваивать и использовать новые технологии. В статье очерчено понятие “самостоятельность студентов”, определены его содержание и структура; проанализированы методы формирования самостоятельности студентов и

обобщен опыт ее формирования во время аудиторных занятий и самостоятельной работы при изучении графических дисциплин средствами информационно-коммуникационных технологий.

Ключевые слова: самостоятельность студентов, графические дисциплины, информационно-коммуникационные технологии, методы формирования самостоятельности студентов.

Bobrovska I. S., Grytsenko L. O. Organization of independent work of students at the study of graphic disciplines with the use of facilities of informatively-communication technologies.

Well-educated, competitive specialists which are able independently to master and use new technologies need modern society which develops dynamically. The concept of "students' independence" is outlined in this article, its content and structure are determined; the methods of formation of students' independence and general experience of its formation during lessons and independent work in studying graphic disciplines by means of information and communication technologies are analyzed.

Keywords: students' independence, graphic disciplines, information and communication technologies, methods of formation of students' independence.

УДК 378.061:74-057.87

Бойчук В. М.

РОЗВИТОК У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ДО ХУДОЖНЬО-ГРАФІЧНИХ ДИСЦИПЛІН НА ОСНОВІ ІНТЕРДИСЦИПЛІНАРНИХ ПІДХОДІВ

У статті висвітлено аспекти розвитку пізнавального інтересу у майбутніх вчителів технологій. Розглянуто необхідність мистецької підготовки майбутніх учителів технологій та ефективність використання історичних відомостей у процесі навчання. Окреслюються нові, інтердисциплінарні підходи щодо фахової підготовки майбутнього вчителя технологій.

Ключові слова: мистецька підготовка, пізнавальний інтерес, принцип історизму, мистецтво, вчитель технологій, інтердисциплінарність.

В умовах інформаційного суспільства, для якого характерні процеси глобалізації та інтернаціоналізації сучасна освіта вступає в якісно новий етап розвитку науково-педагогічних знань та освітньої практики. Освіта в будь-які часи залишається пріоритетним напрямком в розвитку суспільства. Вона закладає фундамент для нових відкриттів, досягнень в пізнанні світу, отриманні нового систематизованого знання. Проблема формування і розвитку пізнавального інтересу студентів була і залишається однією з головних у психологічній та педагогічній науках і практичній діяльності викладачів. Динаміка змін у всіх сферах життєдіяльності сучасної людини потребує і нового змісту освіти, нових підходів до організації навчально-виховного процесу, зокрема, вчителя технологій. Впровадження та використання в діяльності вчителя сучасних технологій навчання, нових методів, стрімке розгортання інформаційних процесів, проникнення художньо-естетичного начала в усі сфери людського життя, і, передовсім, у сфери виробництва, будівництва та послуг породжує нові тенденції та напрями в розвитку національної системи освіти, що ґрунтуються на інтеграції природничо-технічних дисциплін з гуманітарно-естетичними, мистецькими.

Питання професійної підготовки вчителя технологій відображені у працях В. Борисова, Р. Гуревича, О. Коберника, М. Корця, Є. Кулика, В. Мадзігона, В. Сидоренка, Д. Тхоржевського та ін.

Пізнавальний інтерес, як один із головних факторів всебічного розвитку особистості, розглядається такими вченими: Л. Гордон, О. Киричук, В. Крутенський, С. Соловейчик (психологічна природа та види інтересу); І. Зимня, Н. Морозова, Г. Щукіна